

NYILAS ATILLA

Hazafelé

„Az ékesszólásról” hét tétéle

I.

*Nem tehetsz fel mindent egy lapra
tízszer egymás után, tizenegyedszer!
A szerencse kegyel, és csodákra vagy képes,
de kiáll már az úttestből az a kőköcka,
amelyben megbotolva majd akkorát esel.*

II.

*Két ügynök a megállóban.
A lány fehérben, a fiú feketében.
„Ördög, veled nem beszélek,
angyal, ahhoz meg nem vagyok méltó,
hogyan veled beszéljek.”*

III.

*A második busz sofőrje
türelmesen kivárta
az indulási időt, és
nem lépett a pedálra,
mégis átértünk az első zöldjén.*

IV.

*Hazafelé tartok a kollégiumból.
Két kölcsön könyvem visszaadták:
A félkegyelműt és a Zarathustrát.
Meglepően egyértelmű, hogy melyiket
lenne most nagyobb kedvem olvasni.*

V.

*Átadnám a helyem,
de nem adhatom át,
mert az az én helyem,
nem lehetek másutt,
mint ahol most vagyok.*

VI.

*Ha bárki bárhol bármit motyoghat
fülén telefonnal, fejhallgatóval,
de észrevehető eszköz nélkül is,
akkor minek zavartassam magam,
ahogy hazafelé verset dünnyögök.*

VII.

*Most hazudjam azt, hogy sünt láttam?
Pedig sünt láttam, csak nem ma,
úgy egy hete az Igazság házábanak tövében,
de akkor nem meséltem, mikor hazaértem;
most meg milyen jó lenne mondani.*